

❖ DAETH BACHGEN BACH I FETHLE'M

Daeth bachgen bach i Fethle'm
 Â Duwdod yn ei wedd,
 Ac uwch ei lety alltud
 Disgleiriodd golau hedd.
 A dyna'r unig olau
 All achub daear Duw
 Rhag rhyfel sêr y gofod
 A thranc y ddynol ryw.

Daeth bachgen bach i Fethle'm
 Â mwynder yn ei lais,
 Ac er holl ddieter Herod
 Agorodd ffordd ddi-drais.
 A hon yw traffordd cymod
 A chytgord, er mor ddrud.
 'Ewyllys da i ddynion,
 Tangnefedd i'r holl fyd.'

Daeth bachgen bach i Fethle'm
 A thegwch yn ei law,
 Ac nid oedd ynndi undim
 A allai beri braw.
 A hon yw'r llaw allweddol
 Os y'm am wneud ein rhan
 I ymlid anghyfiawnder
 Ac ymgeleddu'r gwan.

Daeth bachgen bach i Fethle'm
 A theyrnas wrth ei droed,
 Ac ynndi ceir gelynon
 Ynghyd yn cadw oed.
 Mae'r llewpart brith a'r afar
 Yn gorwedd yn gytûn
 A'r llew a'r oen diniwed
 Yn pori megis un.

Daeth bachgen bach i Fethle'm
 A dedfryd yn ei drem,
 Ac yng nghyflawnder amser
 Llewyrchodd seren lem.
 A chyda'i llafnau miniog
 Aeth hanes dyn yn ddau,
 Ac nid oes dewis mwyach
 Ond rhwng y gwir a'r gau.

Daeth bachgen bach i Fethle'm
 I breseb llety tlawd,
 Ac ato daeth bugeiliaid
 A doethion ar eu rhawd.
 Bydd rhaid i ninnau blygu
 I'r Iesu, os am fyw
 A 'goryd ein trysorau
 A'i dderbyn ef yn llyw.

D. Gerald Jones